

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXV. évf. 10. szám

2012. október

LITURGIKUS „B” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Október

7. Évközi 27. vasárnap

(szöveg 301-304. old., pref.: 32-35. old.)

8. MAGYAROK NAGYASSZONYA

(szöveg 2-300. old., pref.: 32-35. old.)

14. Évközi 28. vasárnap

(szöveg 305-308. old., pref.: 32-35. old.)

21. Évközi 29. vasárnap

(szöveg 309-312. old., pref.: 32-35. old.)

28. Évközi 30. vasárnap

(szöveg 313-316. old., pref.: 32-35. old.)

November

1. MINDSZENTEK ÜNNEPE

(szöveg 397-401. old., pref.: 400. old.)

2. Halottak napja

(szöveg 402-405. old., pref.: 40-44. old.)

4. Évközi 31. vasárnap

(szöveg 317-320. old., pref.: 32-35. old.)

11. Évközi 32. vasárnap

(szöveg 321-324. old., pref.: 32-35. old.)

18. Évközi 33. vasárnap

(szöveg 325-328. old., pref.: 32-35. old.)

25. Krisztus Király ÜNNEPE

(szöveg 329-335. old., pref.: 332. old.)

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapesten:

✠ **Piarista Gimnázium**

Kápolnája, V. kerület,

Budapest, Pesti Barnabás utca 1.

- október 7., 14., 21. és 28. vasárnap délután 3 órakor
- november 4., 11., 18. és 25.

Vidéken:

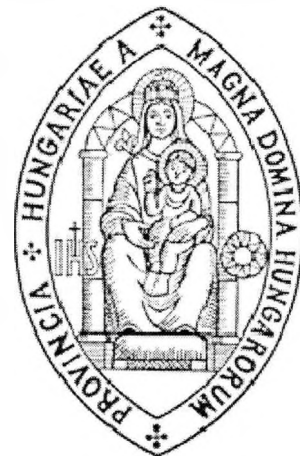
Hely	Mikor?	Hány órákor?
Győr	ideiglenesen szünetel	
Miskolc	okt. 21., nov. 18.	16.00
Pécs	okt. 7., nov. 4.	14.30
Sopron	ideiglenesen szünetel	
Sombathely		15.00
Vác	változó	
Veszprém	okt. 21., nov. 18.	15.00

MAGYAROK NAGYASSZONYA

Október 8-án ünnepeljük a szép ünnepet és tiszteljük Szűz Máriát, aki Magyarok Nagyasszonyaként vigyáz az édes hazánkra, Magyarországra.

Szent István király, első magyar királyunk utód nélkül maradt. Fia, Szent Imre vadászbalesetben halt meg, ezért Szent István nagyon elkeseredett és nem akarta hagyni Magyarországot a rosszindulatú vezetőkre.

Szent Gellért püspök tanácsára Szent István a koronáját és Magyarországot felajánlotta Szűz Mária oltalmába, azóta ő lett Magyarország királynője és védelmezője.

Ima:

Téged kérünk, Magyarok Nagyasszonya, mint Anyánkat, ne hagyd elveszni meggyötört hazánkat!

Fordítsd felénk könnyes tekinteted,

mutasd meg számunkra Szeplőtelen Szíved,

hevítse át szívünket Szereteláncod,

hogy megtérjen nemzeded, kövessen országod. Amen.

EVANGÉLIUM

Szent Márk könyvéből

(Mk 10,2-12)

Egyik napon a farizeusok megkérdezték Jézustól: „Mondd meg, szabad-e a férfinak elválni a feleségétől?”

Jézus megkérdezte a farizeusoktól: „Mondjátok meg, hogy Mózes mit parancsolt nektek?”

A farizeusok azt felelték: „Mózes megengedte, hogy elváljunk.”

Jézus azt mondta a farizeusoknak: „Ti keményszívű férfiak vagytok, Mózes ezért kénytelen volt megengedni a válást. De Isten nem akarja a válást. Isten teremtette a férfit és a nőt. Isten megmondta, hogy a férfi elhagyja az apját és az anyját és a feleségéhez tartozik. A férj és a feleség már nem kettő, hanem egy ember. Amit az Isten összekötött, azt az embernek nem szabad szétválasztani.”

Jézus tovább magyarázott: „Ha a férfi elválik a feleségétől és másik asszonyt vesz feleségül, az nagy bűn, házasságtörés. Ha az asszony elválik a férjétől és másik férfi felesége lesz, az is nagy bűn, az is házasságtörés.”

TÁMOGATÁS

Mint tudjátok, mindig kapunk Hitvallóink-Vértanúink című újságot, ingyen. Azért az ötlet felmerült bennem, hogy a perzselypénzből összegyűlt pénz egy részét fordítjuk a Mindszenty Alapítvány támogatására. Ötezer forintot feladtunk a postán.

Itt a csekkszelvény másolata.

Köszönjük a támogatást!

AZ IVSS KONFERENCIA NÉMETORSZÁGBAN

2012. augusztus 25. és 29. között az IVSS „Identitás és találkozás” című lelkipásztori konferencia volt Németországban, Freising nevű városban, ami Münchentől kb. 30 km-re van.

Jómagam, Erzsike, Popovics Zoltán és Mikegy György részt vettünk a konferencián és három részben rövid és lényeges beszámolót írunk a kedves Olvasóinknak.

Augusztus 25., szombat este

A konferencia ünnepi megnyitóján, a katolikus pap nagyon rövid beszédet tartott, amely szerint az ökumenikus konferencia nagyon hasznos, de fontos több embert meghívni erre a konferenciára.

Következett az evangélikus lelkész nő köszöntője, amelyben kiemelte, hogy az emberek egymásra való figyelése roppant fontos dolog. Idézte a Bibliából Máté evangélium 13,16 fejezetű részt: „A ti szemeitek pedig boldogok, hogy látnak; és a ti füleitek, hogy hallanak.” (Itt megjegyzem, hogy a konferencia elsősorban nagyothallóknak szól.) A nagyon szép bibliai idézet szerint a halálkészsülékkel lehet kialakítani kapcsolatot Istennel. A testi siketség természetes és elfogadható állapot Isten számára, a lelki siketség viszont rosszabb és nagyobb baj, ha valaki nem akarja meghallani Isten szavát. Javasolta, hogy nyitott szemekkel figyeljük egymást a konferencián és kapcsolatot kialakítsunk egymással.

Utolsó köszöntőt mondta Freising polgármestere, először Freising történetét mondta el, a szó jelentése Rózsák városa. XVI. Benedek pápa, Joseph Ratzinger néven 1951-2005-ig tanított Dombergben, ami Freisingben található. A konferencia céljára felhívta figyelmünket, hogy a halló társadalom és a hallássérült társadalom közti hidat kell építeni, természetes ökumenikus úton.

Rövid filmet is mutattak, a filmben egy kislány és egy kisfiú találkoztak, olyan kicsik voltak,

hogy még nem tudnak beszélni. A film célja, hogy a találkozás nemcsak beszélgetésből áll, hanem egymásra figyelésből, simogatásból, kézfogásból is. A kisfiú megsimogatta a kislány arcát, aki próbálta a kisfiú kezét megfogni. Így lépkedtek egymás mellett. A kisfiú lehajolt egy kis virághoz és letépte, végül a kislánynak adta. Egyszerű találkozásban lehetett érezni hatalmas és ártatlan szeretetet.

Finom vacsorával, kötetlen beszélgetéssel és ismerkedéssel zárult le a megnyitó ünnep.

Augusztus 26., vasárnap

Dél előtt tartottuk az ökumenikus istentisztelet a katolikus légkörű kápolnában, ott volt a Krisztus Élő Teste és Vére.

A csoportban nagyon kevesen voltunk katolikusok, mégis tiszteltük egymást, hiszen egy Istenhez tartozunk. Egy német evangélikus lelkész nő beszédében mondta, hogy a mi csoportunk különböző nemzetiségű, különböző vallású és különböző hallásmértékű emberekből áll, mégis egy közösséget építünk szeretetben, egyetértésben, hitben. Ezt jelképezi a lego építés, és mindenki kapott egy legot, amire kellett ráírni saját nevet. Az Apostolok Cselekedeteiben is hasonló történet van, amikor az apostolok kaptak bátorságot a Szentlélek Istentől és kimentek a házból, a ház előtt összegyűlt a vegyes nép, mégis egy nyelven megértették Péter beszédét.

Istentisztelet után kötetlen beszélgetés következett, simán megértettük egymást. Ebéd után sétáltunk Dombergben és Freisingben, ismerkedtünk a város történetével. Nagyon szép a város.

A városlátogatás után első előadást tartott Konrad Müller, nürnbergi teológia tanár. Felhívta figyelmünket a János evangélium jobb ismeretetésére. A Máté, Márk és Lukács evangéliumok hasonlóak, szokás szinoptikusoknak (=együttlátó) nevezni őket. Nekik közös történetük van Jézusról, amíg János teljesen különálló

volt. A János evangélium másképp mutatja, ki a Jézus. Leírta Jézus bölcsességeit, amik segítenek minket, hogyan lehet követni Jézust a mindennapokban. János leírta a mélyről feljövő gondolatokat, amelyek miatt kérdések is kialakultak magunkban: Mi lenne velünk, ha nem lenne Jézus?; Mi történik az emberrel, ha Jézus szava eléri őt?; Hogyan változnak meg az emberek, ha Jézus belép a közösségbe?, ezek a kérdések érzetik velünk, hogy Jézus milyen fontos az életünkben.

Jézus szívesen foglalkozott az emberekkel, de más-másképpen, ezért különféle kapcsolatot kialakított az emberekkel. A foglalkozás során a közösség kialakult. Keresztelő János nem véletlenül felhívta az emberek figyelmét arra, hogy Jézus valóban fontos személy. Jézus első nyilvános működési helyén a vakok látnak, a némák beszélnek, a siketek hallanak, és a sánták járnak, akkor itt van az Isten Ország. Ebből látszik, hogy Jézus nem volt közömbös a fogyatékos személyekhez, itt is mutatta nekik, hogy ők is fontos személyek Jézus számára. Keresztelő János két tanítványa már követte Jézust és egy kérdést tettek fel neki: Te vagy az eljövendő?, ez nem volt véletlen, ha Jézus valóban Megváltó, akkor a világosság által az emberek megtérnek, megváltoznak.

János evangélista legjobban kiemelte Jézust, hogy Ő valóban Isten Báránya, mint a többi evangélista (Máté, Márk, Lukács). Nem véletlenek a kifejezések Jézusról: „Élet kenyere”; „Világ világossága”; „Ajtó”. Jézus meghívja a férfiakat, hogy apostolai legyenek, akkor bensőjükben érzik a tüzet. Jézus nem egyszerű ember, hanem Isten Fia.

Az előadó felidézte Thomas Popp's mondatát: „Ami el van rontva, azt Jézus visszateszi.” Például Péter apostol levágta a katona fülét, amikor elfogták Jézust és Jézus simán visszatette a fülét. Vagy Péter apostol háromszor letagadta Jézust, mégis Jézus kösziklának tekintette Pétert, aki az Egyház vezetője lett. Jézus soha nem haragszik senkire, és amit az emberek elrontanak, azt Jézus mindig helyre teszi, rendbe hozza.

Jézus megkérdezte az apostoloktól, hogy ki ő. Péter válasza volt az, hogy Isten Báránya, nemcsak Eljövendő, hanem Isten Fia is. Ez a kérdés megindítja Jézus és az emberek közti párbeszédet. János evangélium megmutatja, hogyan kell kommunikálni Jézussal. Jézus nagyon érti ezeket a kérdéseket: „Hol laksz? Ki vagy te?”, mert Jézus tudja, hogy az emberek tényleg jól érzik magukat Jézussal, együtt akarnak maradni vele a

földi életben. A földi élet felkészít minket a halál utáni életre, hogy együtt lehessünk Jézussal az Isten Országában, ahol sok hely van az emberek számára, ezért nem kell félni, hogy nem jut elég hely nekünk. A fogyatékosoknak is van hely. Aki Jézusban hisz, annak van helye az Isten Országában. Aki akarja követni Jézust, az biztos megtalálja az utat: „Én vagyok az út, az igazság, és az élet.” Benne van a hívás az örök életre, aki Jézust követi, az el van hívva az Isten Országába és szolgálja Jézust. Érdekesség, hogy a szinoptikus evangélisták mindig beszámoltak az egy személyes követésről, amíg János evangélista a csoportos (két- és több személyes) követésről beszélt.

Jézus nyitott volt a konfliktusokra, krízisekre, kommunikáció nehézségeire. Például a szamaritánus nővel beszélgetett Jézus, ez a kommunikáció kényes helyzetben volt, mert a zsidók utálják a szamaritánus népet és nem állnak szóba vele. Jézus simán kezelte a problémát. Másik példa Tamás apostol hitetlensége volt, Jézus nem csinált nagy problémát belőle. Odament Tamás elé és kérte, hogy nézze meg a sebeit, Tamás egyszerűen felkiáltott: „Én Uram, én Istenem.” Harmadik példa a kenyértörés az emmauszi tanítványoknál, Jézus nem panaszkodott, hogy miért nem ismerték meg őt a hosszú beszélgetés után sem, csak akkor megismerték, amikor Jézus kenyeret tört ketté. A kenyértörés azt mutatja, hogy Jézus valóban maradni akar velük, meg a világgal. Kenyérszaporításkor Jézus finoman kerülte a problémát, hogy kapcsolatban maradjon 5000 férfival. Mária Magdolnával is ugyanúgy tette Jézus, hogy kapcsolatban maradjon vele a jövőben is, amikor megbocsátotta neki a bűnét és mondta: „Menj békével!” Mária Magdolna is fontos személy volt, mert egyből kimondta: „Jézus Mester!” és egyből megváltozott, hiszen nagy bűnös nő volt. Jézus elvárta a farizeusoktól, írástudóktól, hogy változzanak meg Mária Magdolna megtérése hatására. De nem így történt. Feltámadás után Jézus többször megjelent az apostoloknak, ezzel akarta üzenni, hogy valóban kapcsolatban marad velük, egészen a világ végéig.

Mikor találjuk meg Jézust? Nicodemus éjszaka járt Jézushoz, de nekünk mindegy, mikor találjuk meg Jézust és tudjuk, hogy halálunk után is maradunk kapcsolatban Jézussal. Sőt a nehézségekben is lehet megtalálni és követni Jézust, Pál írta a Fillipieknek: „Az egész prétoriumban és a többiek körében is köztudomású lett, hogy bilincseimet Krisztusért viselem.” (Fil. 1,13) Pál a bör-

tönben ült, mégsem hagyta el hitét és a borzalmas körülmények között is tudta követni Jézust.

Az előadó az előadás végén összefoglalta:

- a közösséget hogyan kell építeni egymásra Jézus tanításai szerint, hogy elérjük az Isten Országát;
- a közösségek többféle formában léteznek;
- a közösségek nem maguktól indulnak, csak segítséggel.

Vacsora után egy kis mozi volt, annak a filmnek címe: „Paradicsom egészen más” volt. Arról szólt a film, hogyan él egy hallássérült ember, hogyan kommunikál, hogyan viseli el a konfliktusokat? Szenved, amikor a halló társaságban van, például ő nem nevet, amíg a többiek jól mulatnak egy viccen. Rá csodálkoznak, hogy miért nem nevet. Meg ilyesmiről volt szó a film.

Mozi után folytatódott a kötetlen beszélgetés a kocsóban.

(Következő számban folytatjuk a beszámolót.)

A MI ESEMÉNYEINK

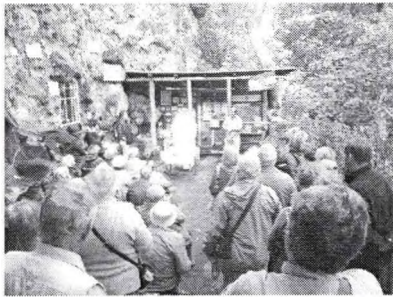
Hallássérült szentmise Dobogókón

Szeptember 15-én, Fájdalmas Szűzanya ünnepén a hallássérült híveknek és turistáknak szóló szentmisét megtartottuk Dobogókón.

Reggel kibújt a nap, reméltük, hogy nem lesz eső. Valóban

nem esett az eső, csak hűvös de napos volt az idő.

Sokan eljöttek, legalább 100-an. Erdődi Ferenc atya szentmisét mutatott be jelyelven a

siketek kegyhelyén, Szűz Mária szobra előtt. Szép szentbe-

szédet mondott a Szűzanyáról, aki valóban gondoskodik rólunk, a siketektől. Javasolta, hogy bátran forduljunk Szűz Máriához, hiszen ő Jézus, a

Megváltó szeplők (=bűnök) nélküli édesanyja. Bármit kérjünk tőle, ha jónak látja a kéréseinket, akkor teljesíti a kéréseinket. Érdemes rajon-

gani Jézusért és Szűz Máriáért, úgy mint a híres énekesekért, színészekért, de ők nem tudnak segíteni nekünk, ha bajba kerülünk, Jézus és Szűz Mária viszont igen, mellénk állnak és segítenek.

A szentmise után Ferenc atya mindenkit meghívott egy pohár borra, jókívánságokat kívánva. Délután folytattuk a kötetlen beszélgetést, élveztük egymás társaságát. Jól éreztük magunkat és lelkileg-testileg felfrissülve tértünk haza.

Állatkerti látogatás

Szeptember 22-én szombaton délutánra szerveztük az állatkerti látogatást. Kis létszámmal szívesen látogattuk az állatokat, az Isten teremtményeit. Az idő kellemes, napos volt.

Mi leginkább a Varázs-hegyre voltunk kíváncsiak, amit nemrégén avattak, talán fél évvel ezelőtt. Bent sok mindenféle tapasztalatot lehetett szerezni az Időgépről, a tengeri élővilágról (pl. bálna, cápa, óriási

polip, óriási medúza), a föld alatti élővilágról (csupasz turkáló, hangya, stb.), a barlangi élővilágról (denevér), a csontvázakról, az emberszabású majmokról, a köbezárt rovarokról. Tudományos kutatásokat is lehetett kísérletezni.

A Varázs-hegyen kívül találkoztunk különböző állatokkal a felújított kifutókon, közülük legtöbben már vonultak nyugovóra. Sajnáltuk az elefántot,

mert egyedül lakik a hatalmas területen, másik elefánt elpusztult. De vannak kölykök is, pl. zsiráf, csikó, boci, majmok, nagyon édesek voltak, mintha mosolyogtak volna ránk.

Hamar érkezett a záróra, szomorúan ballagtunk haza, de jól éreztük magunkat az Isten nagy kertjében, a csodálatosan szép állatok társaságában.

A Cházár-emléktábla avatása

2012. szeptember 27-én, csütörtökön délután 4 órakor kezdődött az ünnep, az emléktábla avatása a XIV. kerületi Thököly út és Cházár András utca sarkán. Az emléktábla otthont kapott a Rózsafüzér Királynéja Plébánián. Jelen voltak a váci hallássérült intézmény igazgatója, Mikesey György, tanárai, a felvidéki Jólész polgárai, az Oktatási Minisztérium képviselői, a budapesti hallássérült intézmény tanulói, valamint a tisz-

telni akaró, hallássérült személyek.

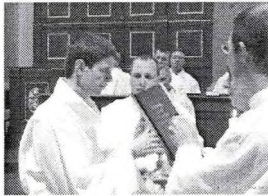
Szép beszédeket tartottak a meghívottak, aztán a lepel lehullott az emléktábláról. Erdődi Ferenc atya, a siketek papja szentelt vízzel felszentelte az emléktáblát, miután az evangéliumi részt felolvasta a siketnéma meggyógyításáról. Tiszteleteket és koszorúkat adtunk le Cházár András emlékére.

Finom és szerény vendéglátással és beszélgetéssel zárult le a szép ünnep.

Röviden annyit Cházár Andrásról: ő született Jólészen, harcolt a siketek oktatásáért, végül 1802-ben megalapította az iskolát Vácott a siket gyermekek részére. Tényleg megérdemelte az emléktáblát.

Lauer Tamás akolitus lett

Szeptember utolsó vasárnapján, a Szentírás vasárnapján, a Siketek Világnapján Lauer Tamást avatták akolitusvá Vácott.

Nagy öröm számunkra, hogy Tamás buzgó példája segít bennünket, hogy mi is hűségesen szolgáljuk Istent.

Isten őrizze meg őt, mint Isten hűséges szolgáját!

(Akolitus szó jelentése kísér, szolgál. Az oltár körül teljesít szolgálatot, a papot és a diakonust követi és segít a liturgiában. Aldoztatni szabad. Tamás a harmadik hallássérült akolitus. Egyik Mikesey György, másik Simon Zoltán.)

XVI. BENEDEK PÁPA LIBANONBAN

XVI. Benedek pápa megérkezett Libanonba

A Szentatya szeptember 14-én, pénteken magyar idő szerint 12 óra 40 perckor érkezett meg a libanoni főváros

„Rafik Hariri” nemzetközi repülőterére.

XVI. Benedek pápa 24. Olaszországon kívüli útja nemcsak a cédrusok országának szól. hanem az egész közel-keleti térségnek. Pénteken délután ugyanis aláírja az „Ecclesia in Medio Oriente” k. színódus utáni apostoli buzdítását.

A Vatikáni Rádió egyik munkatársa interjút készített Gabriele Giordano Caccia érsekkel, libanoni apostoli nunciussal: „Húsvétől kezdve, amikor minden templomban kihirdették a pápalátogatás időpontját, nagy lelkesedés tapasztalható az egész országban. Megható ezekben a

napokban Bejrútba érkezni, hiszen tele van a város vatikáni és libanoni zászlókkal, a pápa óriásképeivel, minden utca, minden ház fel van díszítve a Szentatya fogadására. Az egyház novénával (= kilenced imádsággal) készült az eseményre. Ezekben a napokban Libanon különböző részein több százezren gyűltek össze, hogy imádkozzanak a látogatás sikeréért.

Szeptember 12-én este négy körmenetet tartottak Bejrútban: kettő a muzulmán negyedekből, kettő pedig a keresztény városrészekből indult el. A négy körmenet Mária körül gyűlt össze, akit a libanoni keresztények különösen tisztelnek – az ország tele van Mária-kegyhelyekkel – de a muzulmánok is nagyon tisztelik a kegyhelyeket. Libanon sajátossága, hogy nemzeti ünneppé nyilvánította március 25-ét, Gyümölcsoltó Boldogasszony napját, hogy keresztények és muzulmánok egyaránt összegyűlhessenek a Szűzanya körül.

Most tehát mindenütt nagy lelkesedés tapasztalható. Jó arra gondolni, hogy a Szentatya éppen a „Pax vobis” köszöntést választotta utazása jelzőszavául, ahogy a térségben mondják: „Szálem alejkum” – Béke veletek! Ez már egy mindennapi köszöntéssé vált. A Feltámadt Úr köszöntése ez, az Úr köztünk való jelenléte feletti öröm, amely nem csak a keresztényeket erősíti meg hitükben, hanem minden libanoni számára üzenet, hogy a béke útja lehetséges: az az eredményes út, amely elvezet az örömhöz.”

Az elmúlt hónapok előkészületeiről szólva Gabriele Caccia érsek, libanoni apostoli nuncius elmondta, hogy mind a kormány, mind az egyházak rendkívüli készségről tettek tanúságot. Ez jellemezte mindegyik muzulmán irányzatot is; a szunnitákat, a síitákat, a drúzokat és az alawitákat egyaránt. Érezhető volt, hogy a Szentatyát mindenki elismeri. Ez a legszebb és legjelentősebb tény és jó arra gondolni, hogy a keresztény üzenet, az árral szemben, örömet és reményt hoz az egész lakosságnak.

Najib Mikati libanoni miniszterelnök: a pápa látogatása történelmi esemény

A pápalátogatás megújítja a bizalmat, ami érezhető az ország iránt – nyilatkozta a kormányfő az Aki-Adnchronos nemzetközi hírügynökségnek. Libanon továbbra is a civilizációk és kultúrák közötti találkozási pont, az integráció, a muzulmánok és keresztények közötti együttélés ragyogó példája marad.

Minden libanoni keresztény és muzulmán várja a pápa érkezését, abban bízva, hogy ez a látogatás egy valódi együttműködés kezdetét jelenti minden közel-keleti ország népei között. XVI. Benedek hozzájuk intézi szinódus utáni Apostoli buzdítását, amely elhozza egy jobb jövő reményét. Csak az igazságos, tartós és teljes béke lehet a stabilitáshoz és biztonsághoz vezető út – hangsúlyozta még Mikati kormányfő. Aki ismeri a pápa álláspontját, az tudja, hogy mindig ezek az alapelvek állnak a Közel-Kelet és a világ békéjéért mondott imáinak középpontjában.

A libanoni miniszterelnök utalt rá, hogy amikor a Vatikánban találkozott a pápával, személyesen megtapasztalhatta: a Szentatya meg kívánja erősíteni a keresztények jelenlétét Libanonban és az egész régióban. A pápa a béke olyan hírnökeként érkezik Libanonba, aki tudja, hogy mennyit szenved ez a térség – nyilatkozta Najib Mikati libanoni kormányfő.

„Isten adja meg a közel-keleti népeknek, hogy békében, testvériségben és vallásszabadságban éljenek”

– XVI. Benedek beszédének záró mondata, melyet az „Egyház a Közel-Keleten” kezdetű apostoli buzdítása átadásakor mondott. A buzdítás aláírásának és átadásának ünnepi eseményére szeptember 14-én, pénteken helyi idő szerint este 6 órakor került sor a libanoni fővárostól 37 km-re fekvő Harissza Szent Pálról elnevezett bazilikájában.

Ez a nap egyben a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe. XVI. Benedeket Gregorios Laham görög-melkita pátriárka és a helyi melkita közösség elöljárója fogadta.

Az egyházi ének után a Szentatya leadta tiszteletét a bazilika szent ikonjai előtt, majd Laham pátriárka üdvözölte a pápát.

XVI. Benedek beszédében mondta, hogy *az apostoli buzdítás aláírásának napja egybeesik a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepével. Ez az emléknap a Közel-Keletről származik, ahol Kr. u. 335-ben már megtartották a Feltámadás bazilika felszentelését követően, amelyet a Golgota-dombra, Urunk sírja fölé emeltek. A pápa utalt továbbá annak a jelenésnek a közelgő 1700. évfordulójára is, amely hozzájárult Nagy Konstantin megtéréséhez, aki aztán aláírta a Milánói Ediktumot és aki a Konstantinápoly nevet adta városának.*

Az apostoli buzdítást a Szent Kereszt ünnepe fényében kell olvasni és értelmezni – mutatott rá a pápa. Így megtalálható az egyházban megkeresztelkedettek igazi identitása, amely állandó felhívás a szeretetközösségben való tanúságtételre. A szeretetközösség és a tanúságtétel a Húsvéti Misztériumban van, Krisztus halálában és feltámadásában. Egy keresztény számára a kereszt felmagasztalása Isten feltétel nélküli szeretetét jelenti az emberek felé a feltámadás reményében. Ehhez hitre van szükség. A kereszt felmagasztalása a testvéri szeretetközösség iránti elkötelezettségre ösztönöz az egyházi közösségben. Ez a remény

cselekedete.

XVI. Benedek az „Ecclesia in Medio Oriente” kezdetű apostoli buzdításának átadásakor emlékeztetett a Konstantin császárnak tett isteni ígéretre: „Ennek jegyében győzni fogsz!”. Arra hívta a közel-keleti egyházakat, hogy ne féljenek. *„Az Úr valóban velünk van a világ végezetéig. Ne féljete, mert az egyetlen egyház elkísér benneteket emberi és spirituális közelségével.”*

Végül Szűz Mária, Isten anyja közbenjárását kérte a bőséges isteni ajándékok elnyeréséhez. „Isten adja meg a közel-keleti népeknek, hogy békében, testvériségben és vallásszabadságban éljenek. Isten áldjon meg mindannyiótokat!” – zárta beszédét XVI. Benedek Harisszában.

„Nincs béke vallásszabadság nélkül” – a pápa beszéde Libanon politikai és vallási vezetőihez

XVI. Benedek pápa libanoni apostoli látogatása második napján, szeptember 15-én, szombaton reggel a Baabda nevű elnöki palotát kereste fel. Hívek ezrei álltak sorfalat a bejrúti utcákon, amerre a pápamobil és kísérete elhaladt, hogy kifejezzék XVI. Benedek pápa jelenléte miatti túlradó örömeiket.

A Szentatya az elnöki palotában magánbeszélgetést folytatott Michel Szulejmán államfővel, több állami méltósággal, valamint a muzulmán vallási vezetőkkel. Mindnyájuknak átnyújtotta az „Ecclesia in Medio Oriente” kezdetű apostoli buzdítását.

Az elnöki palota kertjében a köztársasági elnök és a Szentatya elültettek egy kis cédrusfát, amely közismerten az ország jelképe.

Utána a pápa az elnöki palota nagytermében beszédet tartott: „A vallásszabadság nélkülözhetetlen a békéhez. Libanonban a kereszténység és az iszlám követői évszázadok óta laknak ugyanabban a régióban.

Nem ritka, hogy egy családon belül élnek a két vallás hívei. Ha egy családban lehetséges a két vallás együttélése, akkor miért ne lehetne ezt megvalósítani a társadalom egészében?

A Közel-Kelet különböző nézetű társadalma fennmaradásának feltétele a kölcsönös tisztelet, egymás megismerésének a vágya, a szüntelen párbeszéd. Az emberek között azonban csak úgy jöhet létre ez a dialógus (=párbeszéd), ha tudják: léteznek olyan értékek, amelyek közősek minden nagy kultúra számára, mert a személy természetében vannak.”

A béke építéséről szólva a pápa rámutatott a vallásszabadság központi szerepére. A vallásszabadság olyan alapvető jog, amelytől sok más jog függ. Mindenki számára meg kell adni a lehetőséget, hogy szabadon megvallhassa és megélhesse vallását, anélkül, hogy veszélybe kerülne szabadsága.

Ennek a szabadságnak az elvesztése, vagy meggyengülése, megfosztja a személyt attól a szent

jogától, hogy lelki szinten teljes életet élhessen. A vallásszabadság előmozdítja a társadalomban a harmonikus együttélést az igazság érdekében tett közös elkötelezettség révén. Az igazságot ugyanis nem lehet erőszakkal érvényre juttatni.

XVI. Benedek arra buzdította a libanoniakat: *mutassanak példát és bátran tegyenek tanúságot a béke Istenéről. Az egész Közel-Kelet térségére utalva kifejtette: Isten azért választotta ezt a régiót nagy vallások születési helyéül, hogy a térség legyen példakép.*

Ha békét akarunk, védjük meg az életet – mondta a Szentatya. Ez a logika kizárja a háborút és a terrorcselekményeket, valamint minden merényletet, amely az Isten által teremtett emberi élet ellen irányul. Az emberi méltóság védelme nélkül nem lehet valódi békét építeni. Élet elleni merényletet jelent a szegénység, a munkanélküliség, a kizsákmányolás, az olyan gazdasági logika, amely a birtoklást helyezi előtérbe a léttel szemben.

A holnap nemzedékének úgy kínálhatunk fel békés jövőt, ha a békére nevelünk, ha a béke kultúráját építjük.

Természetesen távolítani kell erőszakot – mondta a pápa a libanoni politikai, vallási és kulturális élet vezetőihez intézett beszédében.

Az erőszak minden esetben megsérti az emberi méltóságot. Ez vonatkozik az elkövetőre és az áldozatra egyaránt. A béke gondolatai, szavai és gesztusai megteremtik a tisztelet, a becsületesség és a szívéllyesség légkörét, hogy közösen haladhassunk a kiengesztelődés felé. A rossz soha nem egy „névtelen erő”. Mindig keresi szövetségeseit, szüksége van az emberekre ahhoz, hogy terjeszkedjen. Nemet kell tehát mondani a bosszúállásra és el kell ismernünk saját hibáinkat. Csak a megbocsátás teszi le a kiengesztelődés és a mindenki számára megvalósuló béke tartós alapjait – hangzott XVI. Benedek pápa beszéde a bejrúti köztársasági palotában.

Szíria: a Szentatya vigasztalása Libanonból egészen Aleppóig elérkezett

A város káld főpásztorának nyilatkozta szerint Benedek pápa libanoni látogatása vigaszt hozott a szír város lakosságának, amely már hónapok óta a felkelők és a hadsereg közti harc miatt szenved. Antoine Audo káld püspök, aki a helyi Caritas igazgatója, ill. a térség többi főpásztor lemondott a Szentatyával való libanoni találko-

zójáról, hogy ebben a nehéz időszakban mindvégig híveik mellett maradjanak.

A káld püspök a Fidesz missziós hírügynökségnek adott interjújában emlékeztetett a szíriai főpásztorok üzenetére, amelyet a Szentatyának küldtek libanoni útja előtt. „Hallgatva a pápa szavait és látva gesztusait, úgy tűnt, hogy olvasta üzenetün-

ket és osztozott népünk hatalmas fájdalmában” – mondta a káld püspök, majd hozzátette: „Benedek pápa nem a média által közétett gondolatokat ismétli, hanem hittel és szabadsággal teli személyes mondatokat mond nekünk. Szavai a hit legmélyéből fakadnak és ezért a dolgok szívéig jutnak”.

EGYHÁZI HÍREK

Október 11-én kezdődik a hit éve

Október 11-én kezdődik a hit éve, ez az időpont a II. vatikáni zsinat megnyitásának 50. évfordulója. – jelentette be Erdő Péter bíboros, prímás,

esztergom-budapesti érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke. Megemlégette, hogy 2013. első félévben konferenciát is szerveznek a

hittel kapcsolatban.

Mohos Gábor, az MKPK titkára elmondta: október 11-én Rómában, a Szent Péter Bazilikában és az egész világon ünnepélyesen megnyitják a hit évét. Ebben az évben külön jobban kívánnak foglalkozni a katolikus hit tartalmával és annak megismertetésével a hívők és minden érdeklődő számára. Fontos, hogy az olyan nézeteket töröljék, amelyek tévesek, amiket beszélnek a katolikus egyházzal.

Megemlégette, hogy a hittel kapcsolatos honlap hamarosan fog indulni magyar nyelven. A honlap további egyházmegyéink programjait, eseményeit fogja bemutatni. A hit éve 2013. november 24-én zárul.

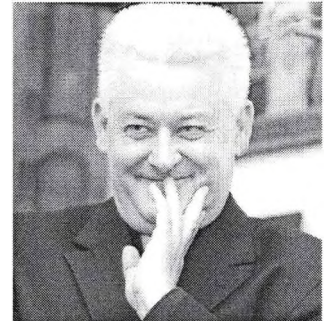
Állami kitüntetést kapott Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök

A Magyar Érdemrend középkeresztje kitüntetést vett át Spányi Antal székesfehérvári püspök a Parlamentben.

A megyéspüspöknek a Magyar Katolikus Rádió működésének megszervezésért, és a Katolikus Karitás elnökeként a rászorulókat támogatásáért végzett munkája elismeréseként adományozta a kitüntetést Áder János államfő. A kitüntetést Orbán Viktor miniszterelnök javasolta.

Méltatta Spányi Antal püspök munkásságát, mert következetesen képviseli Krisztus tanítását a mai romlott világban. Mindennap szívesen meghallgat mindenkit, figyel mindenkire. Azokhoz is türelmes, akik nem értenek egyet vele. Óvja az egyház kulturális kincsét, örökségét. A püspökség kapuját megnyitja az embereknek a kulturális napokon, az egyházmegyei múzeum pedig nagyon híres és elismert.

Spányi Antal megköszönte a kitüntetést és mondta: „Minden lehetséges módon szeretnék szolgálni „Szent István és Mária országát”, és szeretnék szolgálni azt a népet, amely ezer éve Krisztus útját járja. S a kitüntetés közösségi munka eredménye a Magyar Katolikus Rádiónál és a Katolikus Karitásnál egyformán.”

Szentmise Boldog Scheffler János szatmári püspök emlékére

2012. szeptember 12-én a boldoggá avatott püspök vértanúhalála helyén, a Bukarest melletti Jilava börtönben most először mutattak be szentmisét Boldog Scheffler János szatmári püspök emlékére.

A kommunizmus idején híressé vált börtön belső udvarán tartottak szentmisét. Több mint 70 zarándok eljött Szatmárból.

„Megrendítő élmény és igencsak szívszorogató látni azt a helyet, amit már elfogadható állapotba hoztak ahhoz, hogy itt emlékezhessünk, szentmisét mutassunk be, de el tudjuk képzelni, milyen lehetett ez 60 évvel ezelőtt. Nagyon keményen kellett megszenvednie, végigküzdenie a harcot a vértanú püspökünknek ahhoz, hogy ma

mi ünnepelhessünk és az ő közbenjárását kérjük.” – mondta Schönberger Jenő püspök.

A kommunizmus akarta elszakítani a pápától a román katolikus egyházat, ezzel szembefordult Scheffler János megyéspüspök, ezért 1950-ben kényszerlakhelyre hurcolták a román hatóságok. Majd 1952. márciusban letartóztatták és a bukaresti belügyminisztériumban tartották fogva. Innen éppen 60 évvel ezelőtt, 1952. szeptember 12-én szállították át Jilava föld alatti börtönébe.

A kommunista hatóságok kémkedéssel és hazárdulással vádolták a püspököt, aki a börtön embertelen, borzalmas körülményei között elhunyt 1952. december 6-án, még a tárgyalás kezdete előtt.

Az idei évben közel 20 millió forinttal támogatja a Katolikus Karitás az iskolás gyermekeket

Az egész országban mintegy kétezer diák részvételű támogatásban, amelyet utalvány formájában kapnak meg a családok. A Katolikus Karitás minden évben különösen figyel az iskolakezdesre, azokra a családokra, amelyek nem tudnak beszerezni alapfelszereléseket a gyermekeik számára.

A Karitás egyházmegyei központjai iskolatáskákat, tornacipőket, tanszereket, kötelező szépirodalmi könyveket adományoznak a rászorulóknak.

Szeptember során a 1356-os adományvonalra érkező hívásokat fordítja az iskolás gyermekek támogatására.

Pap és cirkuszi bohóc egy személyben

Luciano Cantini nem sértődik meg, ha a fejéhez vágják: „igazi bohóc vagy!” Pedig 64 éves és pap. Azaz bohóc-pap. Cirkuszi bohócként járja az országot.

Művészneve Pompelmo (a szó jelentése grapefruit), de a hívek is Pompelmo atyának szólítják. Kései hivatás az övé, már vegyészként dolgozott, amikor úgy döntött, pap lesz. Egy éve káplán Livornóban, a kikötőben. Don Pompelmo sokszínű egyéniség: festett már templomablakot, a tengerészek káplánja, fogyatékosokat gondozó szervezet alelnöke, éveken keresztül látott ven-

dégül otthonában bevándorlókat - így mutatja be az *Avvenire* ezt a különleges papot.

Gyerekkora óta a cirkusz szerelmese. 1981-ben, fiatal papként kezdte járni az országot a vándorcirkuszokkal, főként nyaranta – kezdetben vendégként volt jelen közöttük, később vállalta a bohócszerepet. Kedvelt produkciója volt, amikor a plébánián felejtett esernyőkkel játszott: 12 különböző méretű esernyőt rejtett el ruhája alatt, először a legnagyobbat nyitotta ki, és ahogy sorban mindet elvették tőle, végül egy miniesernyője maradt.

Amikor a seminaristák és a püspök előtt bemutatta produkcióját, a püspök biztatta, hogy folytassa munkáját-misszióját. Hiszen misszió is ez számára. Emlékszik, amikor kezdetben azt mondták neki a vándorcirkuszosok: „Ti, papok, megfélemlítettétek a cirkuszt, pedig el sem tudjátok képzelni, milyen nagy szükségünk van a jelenlétetekre, a szavaitokra.”

Pompelmo atya mély barátságot kötött a vándorcirkuszos családokkal: ő esketi, kereszteni, temeti a családtagokat. Sőt, körülbelül ötvenen a plébániáján vannak nyilvántartva állandó lakosként. Vallja, hogy nagyon sokat kap tőlük, hiszen az evangelizáció soha nem egyirányú: „Az úton lévő emberek vallásossága az egyszerű emberek vallásossága, akik meglegszenek az asztalról lehulló morzsákkal. Keresztet vetnek, mielőtt a színpadra lépnek, gyertyát gyűjtanak, ha bevásárlás közben véletlenül találnak egy nyitva álló templomot, szentképeket tesznek ki a lakócsikban. Az úton lévő emberek életében azonban vannak olyan értékek, vágyak, kapcsolatok, amelyek a rájuk odafigyelő embereknek megmutatják, mennyire jelen van Isten ebben a világban, az emberi tekintet elől elrejtőző, zarándok Jézus milyen nagy utat tett meg velük együtt.”

Luciano atya dolgozott a CEI Migrantes Alapítványánál is az úton lévőkért: gondozta hírlevelüket, hittankönyvet írt a cirkuszokban és vidámparkokban tevékenykedő gyermekek számára. Festett is nekik egy Szűz Mária képet: a szent Szűz palástja alatt az egyik oldalon egy cirkuszi sátor, a másikon egy vidámpark látható. Vallja, hogy nem szabad elveszíteni a kapcsolatot ezzel a különleges néppel, a vándorcirkuszosok népével: „Ha tiszteletteljes figyelemmel követjük őket, ha útítársuk leszünk, talán mindannyiunkat gazdagabbá tesz a gazdagságuk. Az Egyház számára, amely az évszázadok során elvesztette nomád (=vándor) gyökereit, felszólítást jelenthetnek és segíthetnek megérteni önmagát.”

SZENTEK ÉLETE

Avilai Nagy Szent Teréz

(október 15.)

Teréz 1515. március 28-án született Avilában. Tizenegy testvére volt Teréznek, közülük 2 lánytestvére volt. Mind a ketten férjhez mentek. Teréznek más döntése volt, hogy apáca legyen, de sokat foglalkozott a férjhez menés gondolatával is.

Gyermekkorában Terézben nagy szeretet volt, mindenkit nagyon szeretett. Sokat akart tudni, mindent. Oly nagy tudásvágya volt, amit nehezen tudott lecsillapítani, azért újabb könyvekhez jutott. Sok játszópajtása volt, mindig szórakoztatta, neveltette társait. Haláláig megőrizte a „művét”, hogy embereket megvidámítson és nevetessen.

Amikor már komolyan vette, hogy bevonuljon a kolostorba és apáca legyen, akkor nem sikerült, mert az apja nem engedte meg. Megvárta a 18. életévének betöltését, és titokban elszökött otthonról. Tényleg Teréznek borzalmasan fájt a szökés, amit elkövetett, sőt jobban fájt, mint a halál.

Egy évvel később, a kolostorba való bevonulás után Teréz megbetegedett, annyira legyengült a szervezete, hogy azt gondolták, hamarosan meg fog halni. Ezért apácátársai a halotti zsolozsmát elimádkozták és elkészítették a sírját. Egyszer csak Teréz magához tért és felkelt az ágyból, teljesen egészségesen.

Teréz a kolostori életében kapott sok látomást. Látta a poklot, amikor olvasta Szent Ágoston vallomásait. Volt olyan misztikus esemény, amely során Teréz egy méter magasban lebegett és az arcából különleges fény sugárzott a templomban. Emiatt az apácátársai kezdték üldözni őt, nem hittek abban, hogy a csodák, a misztikus látomások az Istentől származtak, inkább az ördögtől. Teréz imádkozott Istenhez, hogy ne mutassa többé a látomásokat. Ebből a kínos helyzetből négy szentéletű ember tanúságtétele szabadította meg Terézt.

Teréz a kolostorok alapításának és építkezésének vezetője is volt. A kolostori regula (szabályzat) szigorítását kezdte buzdítani, mert észrevette, hogy a kolostori élet kényelmesnek kezdett lenni. Az Egyházat hünen védelmezte a tévtanításokkal szemben. Lelkesen közvetítette az üzeneteket, parancsokat, reményeket és válaszokat az Egyház felé, amiket Isten küldött a látomásokban. Könyveket is írt a látomásokról, az Úr irgalmasságáról.

Életének utolsó napjaiban már nagyon beteg lett, 1582. október 4-én halt meg. Szeretetéről híres élete jelképeként a szíve mai napig is ép és nem rohad el. Meg lehet nézni az ereklyéjét Alba de Torresban.

1622-ben avatták szentté Terézt, ünnepét 1636-ban vették fel a római naptárba október 15-ére.

II. János Pál pápa

(október 22.)

Karol József Wojtyła a lengyelországi Krakkótól 50km-re fekvő Wadowicében született. Édesapja katonatiszt volt, édesanyja pedig tanítónő. Karol három gyermek közül a legfiatalabb volt, de nővére meghalt, amikor Karol megszületett. 1929-ben

orvos bátyját, 1932-ben édesanyját, 1941-ben édesapját is elveszítette.

Érettségi után beiratkozott a krakkói Jagelló Egyetemre és egy színjátszó iskolába. A náci megszállás idején az egyetemet bezárták, ekkor egy kőbányában, majd egy vegyi üzemben dolgozott. Sokat sportolt (síelt, túrázott, kajakozott, úszott és focizott), és különböző színjátszó körökben is részt vett.

1942-ben jelentkezett a krakkói szemináriumba, amit még tilos volt működtetni. 146-ban pappá szentelték. Azután a krakkói érsek küldte őt Rómába, hogy tanulmányokat folytasson, ezalatt meglátogatta Pio atyát is, aki jövendölte, hogy ő lesz a pápa.

1948-ban visszament Lengyelországba, és plébánosként és egyetemi lelkészként tevékenykedett addig, amíg nem nevezték ki püspökké. 1958-ban a krakkói segédpüspök, 1964-ben Krakkó érseke, végül 1967-ben bíboros lett.

I. János Pál pápa 33 napos pápasága után váratlanul elhunyt, Wojtyła bíboros utazott Rómába, a pápaválasztásra, végül Pio atya jóslata szerint őt megválasztották a következő pápának 1978. október 16-án és a II. János Pál nevet vette fel.

Merényletet is szerveztek II. János Pál pápa ellen, ami 1981. március 13-án történt. Egy török férfi, Mehmet Ali Agca rálőtt. II. János Pál nem haragudott rá, sőt megbocsátott neki, amikor a merénylet után felépült és meglátogatta Alit a börtönben. Azt a merényletet is jóslták, amikor 2000-ben a harmadik fatimai titok kiderült, hogy egy fehér ruhás férfit le fognak lőni. A fatimai titkokat 1917-ben három pásztorgyermek kapta.

II. János Pál pápa nem ijedt meg a merénylettől, azóta buzgón és hűségesen szolgálta Istent és a népet. Sokszor utazott az egész világban, apostolkodott.

2005. április 2-án II. János Pál pápa végleg hazatért a mennyek országába az Istenhez, hosszú betegsége és szenvedése után. 2011. május 1-jén XVI. Benedek pápa boldoggá avatta.